

ДО:
МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО
г-жа Цецка Цачева

Копие до:
Заместник – министъра на правосъдието
г-жа Десислава Ахладова

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

от
„НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА СИНДИЦИТЕ”
БУЛСТАТ 177169544, представлявано от
Николай Ангелов Ганев и Станислав Георгиев
Лютов, в качеството си на Председатели на
Управителния съвет на НСС

Адрес: гр. София 1000, ул. „Калоян” № 8

ОТНОСНО: *Предложения на Управителния съвет на „Национален съюз на синдиците” за промени в отделни текстове на ТЗ, касаещи статута на синдика в производството по несъстоятелност.*

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

„НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА СИНДИЦИТЕ”, е сдружение вписано в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел с Решение № 1/16.05.2017 г. по ф.д. № 240/2017 г. по описа на СГС, ТО, VI – 13 състав. Сдружението е учредено от 95 синдика, които представляват 90% от образуваните производства по несъстоятелност.

Съгласно чл. 9, ал. 2 от Устава на „НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА СИНДИЦИТЕ“, сдружението има за цел да работи за развитието и утвърждаването на гражданското общество чрез гражданско участие за подпомагане развитието на законодателството и подобряване на дейността на държавните органи и синдиките в търговската несъстоятелност, като съдейства за подобряване на институционалната и нормативна рамка, касаеща дейността на синдика.

Именно поради посоченото по-горе, Общото събрание на сдружението е формирало правна комисия, която заседава и обсъжда предложения за промени в законодателството, като членовете ѝ са доказани професионалисти, с богат нормотворчески и практически опит. Членове на комисията са Валентин Любенов Георгиев, Ралица Пламенова Топчиева, Димитър Костадинов Смиленов, Росица Станчева Томова, Стела Маринова Жекова, Радослав Иванов Тонев, Йордан Савов Тодоров, Елка Неделчева Петрова, Георги Събев Събев, Валя Симеонова Гигова и Людмила Милчева Лозанова.

На проведената на 23.11.2017 г. работна среща с г-жа Ахладова управителния съвет на сдружението пое ангажимент да предложи промени в някои текстове на Търговския закон, касаещи статута на синдика в производството, които в досегашните им версии пораждат неясноти, не се прилагат и са юридически остаряли. Поет бе ангажимент от наша страна да дадем предложения за въвеждане на добри практики, за кореспондиращи с европейското законодателство решения, без да се променя духа и принципите на производството по несъстоятелност.

В качеството си на представляващи „НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА СИНДИЦИТЕ“, с настоящото писмо представяме на Вашето внимание одобрените от Управителния съвет предложения за изменения на Търговския закон, подготвени от комисията по правни въпроси.

Молим да имате предвид същите при обсъждания в работните групи, като заявяваме желание да излъчим представители за участие в тяхната работа.

Приложения:

1. Предложение и мотиви за изменение на отделни текстове от ТЗ – 13 стр.;
2. Предложение за изменение на Наредба № 3 от 27 юни 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците – 2 стр.

С уважение: 1.

/адв. Николай Ганев
председател на УС на НСС/

2.

/Станислав Лютов
председател на УС на НСС/

ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ТЪРГОВСКИЯ ЗАКОН

С оглед яснота и прецизност, освен предложенията за изменения ви представяме и кратка им аргументация, съответно след всеки текст.

Мотивите относно измененията на Наредба за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците на практика също се съдържат в настоящото изложение.

➤ **Точка 1: Чл. 619** се изменя както следва:

1. Създава се нова ал. 3 със следното съдържание:

(3) В производството по несъстоятелност и съпътстващите го производства, всички книжа, съобщения и призовки се връчват на синдика на адреса, посочен в декларацията по чл. 656, ал. 2. В кореспонденцията със синдика държавните и общински органи, длъжникът и кредиторите трябва да използват същия адрес.

2. Ал. 3 и ал. 4 стават съответно ал. 4 и ал. 5.

Кратки аргументи: Предложението ни е свързано с желанието да се избегнат неудобствата в личния живот на синдиците, както и случаите, в които синдикът не може да бъде открит за връчване на книжа и с това бави производството.

➤ **Точка 2:** Променя се чл. 632, както следва:

Чл. 632. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2006 г.) (1) Когато наличното имущество е недостатъчно за покриване на началните разноси и ако разноските не са предплатени по реда на чл. 629б, съдът обявява неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността, определя началната и дата, открива производството по несъстоятелност, допуска обезпечение чрез налагане на запор, възбрана или други обезпечителни мерки, постановява прекратяване дейността на предприятието, обявява длъжника в несъстоятелност и спира производството. В този случай съдът не постановява заличаване на търговеца от търговския регистър.

Точка 2.1 - в ал. 2 се добавя трето изречение:

(2) Спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок една година от вписването на решението по ал. 1 по молба на длъжника или на кредитор. Възобновяване се допуска, ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б. **С решението за възобновяване съдът назначава временен синдик, а в случаите по ал. 5 – синдика чиито правомощия са били прекратени със спирането на производството.**

Точка 2.2 - ал. 3 се изменя, както следва:

(3) Във възобновеното производство по несъстоятелност **сроковете** за предявяване на вземания **и за предявяване на исковите по чл. 649 от ТЗ** започват да текат от момента на вписването на решението по ал. 2, **освен ако не са изтекли преди постановяване на решението по ал. 1.**

Точка 2.3 - в ал. 4 се добавя второ изречение:

(4) Ако в срока по ал. 2 не бъде поискано възобновяване на производството, съдът прекратява производството по несъстоятелност и постановява заличаване на длъжника от търговския регистър. **В този случай се прилага съответно чл. 736.**

Точка 2.4

(5) Разпоредбите на ал. 1 - 4 се прилагат и ако в хода на производството по несъстоятелност се установи, че наличното имущество на длъжника е недостатъчно за покриване на разноските по производството по несъстоятелност. **При спиране на производството по този ред, съдът освобождава синдика за времето през което производството е спряно, което обстоятелство подлежи на вписване в Търговския регистър.**

Точка 2.5 - в ал. 6 думата „следва“ се заменя с „трябва“:

(6) (Нова - ДВ, бр. 18 от 2011 г.) В едномесечен срок от вписването на решението по ал. 1 длъжникът **трябва** да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и нормативните актове по прилагането му и

да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт.

Точка 2.6–създава се нова ал. 7

(7) С постановяване на решение за спиране на производство по несъстоятелност се спират и всички съдебни производства, свързани със производствата по несъстоятелност.

Кратки аргументи: Предложението ни е свързано с желанието да се избегнат неудобствата при правоприлагането при спряно производство по несъстоятелност. Следва ясно да се посочи отговорността на синдика, органите на длъжника и кой представлява длъжника пред трети лица. В настоящия момент няма яснота в тази насока.

Затова предложението ни е синдикът да се освобождава при спиране на производството и длъжникът да се представлява от органите си.

По отношение предложеното в т. 2.2 - промяната е продиктувана от противоречиво прилагане на закона. Някои съдилища приемат, че едногодишния срок за предявяване на отменителни иски не се спира с постановяване на решението по чл. 632, ал. 1. Освен това, има хипотези на спиране на производството няколко дни преди изтичане на едногодишния срок по чл. 649, ал. 1 ТЗ и е редно да се даде време на кредиторите на длъжника, както и на новоназначения синдик с решението по чл. 632, ал. 2, да съберат информацията и да се подготвят за предявяване на отменителни иски, така както на кредиторите им е дадена възможност за предявяване на вземанията с досегашната редакция на разпоредбата.

По отношение посоченото в т. 2.3 - промяната отново е продиктувана от необходимостта да се уеднакви практиката на различните съдилища. Някои съдилища изрично освобождават синдика с решението по чл. 632, ал. 1 вр. с ал. 5 ТЗ, други не се произнасят по въпроса. Съществува неяснота, дали при спряно основно производство, синдикът има някакви функции, каквито например има самият съд. За да се избегне противоречивата практика, предложението е да се приравни хипотезата на тази при прекратяване на ПН по реда на Гл. 48, раздел II от закона.

По отношение предложението по т. 2.4 - нужно е да се вмени задължение на длъжника да извърши посочените в разпоредбата действия. Сегашната дума „следва“ не предполага задължение. Друга промяна тук не е нужна – длъжникът така или иначе е обявен в несъстоятелност и поради това е лишен от право да се разпорежда с активите от масата на несъстоятелността. **За яснота,**

може да се помисли дали да не се повтори съдържанието на чл. 711, ал. 1 и в чл. 632, ал. 1.

➤ **Точка 3: Чл. 655** се изменя както следва:

1. Ал. 2, т. 8 се отменя
2. Ал. 3 се изменя както следва:

Кратки аргументи:Обосновката сме изложили в т. 6

(3) (Изм. - ДВ, бр. 70 от 1998 г., доп. - ДВ, бр. 84 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 38 от 2006 г.) Министърът на правосъдието **налага предвидените в приетата Наредба за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиките, дисциплинарни наказания**, за които е установено, че извършват **виновно** нарушения във връзка с дейността им **като синдизи** независимо дали това обстоятелство е установено от съда по несъстоятелността.

➤ **Точка 4: В чл. 655а**, ал. 2 се изменя:

(2) Невнасянето в срок на вноските по ал. 1 е основание за изключване на лицето от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 **за срок от една година.**

Кратки аргументи:Обосновката сме изложили в т. 6

➤ **Точка 5: В чл. 656**, ал. 2 се добавя:

(2) При назначаването му синдикът с писмена декларация с нотариална заверка на подписа декларира наличието на условията и липсата на пречки по този закон, участието в търговски дружества като съдружник, акционер, изпълнението на длъжности ликвидатор, синдик и други платени длъжности, **както и адреса на канцеларията си за конкретното производство по несъстоятелност.**

Кратки аргументи: Обосновка сме изложили в т. 1

➤ **Точка 6: В чл. 657**, ал. 2 се добавя:

(2) Съдът по всяко време, служебно или по предложение на длъжника, комитета на кредиторите или кредитор, може да освободи синдика **по конкретното производство по несъстоятелност**, ако той не изпълнява задълженията си или с действията си застрашава интересите на кредитора или длъжника.

Кратки аргументи: При действащата към момента редакция на чл. 657, ал. 2 от ТЗ е налице изключително тежка последица от освобождаването на синдика на това основание – невъзможност да упражнява

функциите на синдик завинаги и без право отново да се яви на изпит за придобиване на квалификация за синдик.

Текстът на чл. 657, ал. 2 се използва за нерегламентирано въздействие върху синдика от участници в производството по несъстоятелност за извършване или неизвършване на определени действия, респективно бездействия. В редица случаи текста се прилага формално, без да се изследва степента на нарушение на синдика, системност на нарушенията, налице ли е вредоносен резултат за останалите учстници в производството по несъстоятелност. Не следва при констатирано лошо изпълнение на задълженията по конкретното производство по несъстоятелност като последица лицето да бъде освобождавано от всички производства по несъстоятелност, без по тях да са констатирани нарушения.

Аргументите към тази промяна са свързани и с цялостното ни предложение за преразглеждане начините на търсене на отговорност на виновното или непрофесионално поведение на лицата назначени за синдици в конкретно производство по несъстоятелност.

Предвидили сме мерки в чл. 655 и 655а от ТЗ, както и предложения за изменение на Наредбата за подбор, квалификация и контрол върху синдиците, с оглед приемане на система на наказания съобразно тежестта на нарушенията.

На практика предлагаме да се градира тежестта на нарушенията, да се отчита случайно, виновно и системно ли се извършват, за да се приложи най – точното наказание. Считаме, че досегашната безалтернативност на закона нарушава правата на заетите в сферата, тъй като не предвижда друго наказание освен лишаване от права.

➤ **Точка 7: Чл. 659** се изменя както следва:

1. Ал. 1 се отменя

2. Ал. 2 става ал. 1, а ал. 3 става ал. 2, като в новата ал.2 изразът „дневника по ал.1“ се заличава.

3. Създава се нова ал. 3: „**Когато функциите на синдик се изпълняват от две или повече лица, разногласията между тях и взетите решения се отбелязват в отчета по чл. 1.**“

Кратки аргументи: Да се избегне двойното регистриране на информацията и така да се намали бюрократичната тежест върху синдика. На практика в момента синдикът трябва да записва едни и същи свои действия два пъти – в дневника и в ежемесечните си отчети.

➤ **Точка 8:** В чл. 660, ал. 2 се добавя:

Чл. 660. (1) (Изм. - ДВ, бр. 70 от 1998 г.) Синдикът е длъжен да осъществява правомощията си с грижата на добър търговец.

(2) Синдикът при изпълнение на задълженията си за управление и разпорежданена имуществото от масата на несъстоятелността, няма право да упълномощава друго лице със своите права освен с изрично разрешение на съда.

Кратки аргументи:

Считаме, че безусловната забрана да се упълномощават трети лица с някои от правата на синдика следва да отпадне. Безспорно е, че в настоящата обстановка съдилищата са свръхнатоварени и да се иска разрешение за всяко упълномощаване е излишно усложняване на работата на съдиите. В същото време е налице определена техническа работа, която може да бъде извършвана от лице без необходимата квалификация, на място. Това е обикновено снабдяване с документи, получаване на книжа, скици информация.

На практика за това не е необходимо да се иска разрешение от съда. Безусловно обаче за упълномощаване на адвокати по дела или упълномощаване за представителство пред трети лица за управление /наем и др./ или разпореждане /при сделки за продажби/ е необходимо да остане разрешителният режим от съда.

➤ **Точка 9:** чл. 661 се изменя както следва :

Чл. 661.(Изм. - ДВ, бр. 84 от 2000 г.) (1) Синдикът получава за своята работа парично възнаграждение – основно и текущо, чийто размер се определя от събранието на кредиторите при избора на синдика.

(2) Съдът определя текущо възнаграждение на временния синдик, както и на синдика в случаите по чл. 657, ал. 8 при назначаването му.

(3) Текущото възнаграждение се изплаща ежемесечно и brutния му размер се определя в рамките от не по-малко от две минимални работни заплати за страната и не повече от десет минимални работни заплати за страната съобразно спецификата и сложността на съответното производство.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2003 г.) Основното възнаграждение на синдика се определя независимо от текущото възнаграждение като твърда брутна парична сума или като процент от постъпленията в производството по несъстоятелност или от размера на удовлетворените вземания на кредитори в производството, като то е в зависимост от следните обстоятелства:

1. спазване на процесуалните срокове;
 2. дали списъкът на приетите от синдика вземания е одобрен от съда без извършване на промени в него;
 3. извършените действия и уважените искиове за попълване масата на несъстоятелността и опазване на имуществото;
 4. прекратяване на производство по несъстоятелност поради утвърждаване на план за оздравяване **или поради извънсъдебно споразумение между длъжника и кредиторите му;**
 5. **ефективност при управление и при** осребряването на имуществото **в масата на** несъстоятелност;
 6. други обстоятелства от значение за срока на производството и за масата на несъстоятелността.
- (5) **Основното** възнаграждение се определя **в рамките на не по-малко от 1% и не повече от 10 % от набраните средства от управление**, от попълване на масата, и осребряване и на имуществото в масата на несъстоятелността. **При одобряване на план за оздравяване и при извънсъдебно споразумение се определя основно възнаграждение между 0,2% и 2% от стойността на приетите вземания по чл. 693 ТЗ.**
- (6) В случаите, когато събранието на кредиторите не е могло да вземе решение за избор на синдик или решение за определяне на възнаграждението на синдика, то се определя от съда.**

Кратки аргументи:

Възнаграждението на синдика в производствата по несъстоятелност до момента не е регламентирано по размер дори и като долна и горна граница, като се определя по преценка на съда и респективно по преценка на кредиторите.

Това в някои случаи води до драстични и неаргументирани разлики както при определяне на текущото възнаграждение така и при основното възнаграждение, което не е в интерес нито на синдика, нито на длъжника, нито на кредиторите. Стига се до подценяване на ангажиментите на синдика в производството по несъстоятелност, които в преобладаващата част от случаите стигат от участието в управлението на работещо предприятие, организиране на охрана, пропускателен режим, техника за безопасност, противопожарна охрана, снабдяване със суровини и материали, и до архивиране на документация и ведомости за заплати, решаване на правни проблеми със статута на активи и издирването им, и много други задължения, които поради

липса на достатъчен персонал което е обичайно при търговец в несъстоятелност се налага да се вършат често от самия синдик.

Доколкото длъжността на синдика не случайно поради многообразието от ангажменти е приравнена към тази по договор за управление и контрол, то за нея също се отнасят изискванията за минимален осигурителен доход съобразно Националната класификация за професиите и длъжностите и е нелогично да се допуска назначаване на синдик с възнаграждение, което е по-малко от нормативно предвиденото такова минимално, върху което му се начисляват осигуровките.

В част от законодателството на европейските държави – напр. в Испания, Унгария и Великобритания, е възприето възнаграждението на синдика да е определяемо в зависимост от балансовата стойност на активите, или се формира на база различен процент от стойността на събраните вземания или осребрените активи в зависимост от вида им, като в общи линии критериите за определяне на възнаграждението на синдика са свързани с обема на работата и спецификата на конкретното производство.

При това положение се предлага балансиран подход за определяне на текущото и основното възнаграждение в рамките на минимално и максимално възнаграждение, определено в минимални работни заплати - което е препоръчително за да не се налага при промяна на минималната работна заплата да се променя и размера на възнаграждението на синдика. Предполага се размера на възнаграждението да е съобразен със спецификата и правната и фактическа сложност в съответното производство и респективно с характера на функциите на синдика в него.

Предложението визира по-различен подход за определяне на основното възнаграждение на синдика. На първо място се предлага промяна на наименованието – основно, а не окончателно възнаграждение, доколкото окончателното предполага да бъде определено при приключване на производството, в който момент удовлетворените дори и частично кредитори ще са съответно частично дезинтересирани, а неудовлетворените кредитори няма да имат интерес да определят такова възнаграждение на синдика. При това положение най-подходящия момент за вземане на решение по подобен въпрос е при взимане на решение по чл. 677, т. 8 ТЗ или преди обявяване на сметка за разпределение.

От друга страна с оглед на редакцията на чл. 723 до момента и на чл. 722 от ТЗ възнаграждението на синдика като част от разноските по несъстоятелността е поставено в т. 3 на чл. 722 ТЗ , докато има случаи при които единствените активи в масата на несъстоятелност са обезпечение на кредитор по т. 1 и при реализация на обезпечението се повдига въпроса от къде да се плати възнаграждението на синдика, законосъобразно ли е да се удържи следващото се възнаграждение на синдика – текущо или основно, от постъпленията от реализацията на обезпечението или пък се налага заинтересованите лица да предплащат средствата за възнаграждение отделно. При това положение се налага извода, че е препоръчително разноските за възнаграждение на синдика да се предвидят на първо място като поредност за изплащане подобно на разноските в изпълнителното производство за съдебния изпълнител, което от една страна ще даде повече гаранции за изплащането на възнаграждението на синдика, а от друга ще постави въпроса за поредността при изплащането му на една плоскост и в индивидуалното принудително изпълнение, и в несъстоятелността като универсално принудително изпълнение.

Досега бе предлагана промяна в ал. 2 на чл. 722, където законодателят предвиждаше вземанията за разноски по несъстоятелността (т. 4 на чл. 722, ал. 1 – след евентуалната промяна) да се удовлетворяват по съразмерност от всички кредитори. **Това обаче според нас би довело до непрекъснати спорове относно заплащането им или удържането им от осребреното имущество.**

Най – удачно е, в случай, че се цели удовлетворяване по съразмерност на разноските по несъстоятелността, да се приеме текст, с който те да преминат в т. 1 от чл. 722 от ТЗ и така ще се уеднакви поредността с индивидуалното принудително изпълнение и ще се стигне до съразмерното им удовлетворяване от кредиторите.

Съдебните изпълнители събират преференциално възнагражденията си дори и от продажба на ипотекиран имот, а съгласно ТЗ синдикът след като продаде ипотекираната вещ и тя е единственото имущество на длъжника доста често остава без възнаграждение, тъй като няма кой да го привнесе. Считаме, че единствено правилното решение е кредиторите да получават по разпределение средства след като са погасени сторените до този момент разноски по несъстоятелността.

Още повече подобна промяна би довела до уеднаквяване на начините на удовлетворяване с индивидуалното изпълнение.

➤ **Точка 10:** В чл. 664 се създава нова ал. 5 със следното съдържание:

(5) Новоназначеният синдик изплаща на освободения синдик дължимите суми по определеното му основно и текущо месечно възнаграждение, в случай че същите са одобрени от съда по несъстоятелността или са определени от събранието на кредиторите .

➤ **Точка 11:** Да отпаднат **чл. 668а** (Нов - ДВ, бр. 105 от 2016 г.) и **Чл. 668б** (Нов - ДВ, бр. 105 от 2016 г.)

Кратки аргументи:

Фигурата на помощник – синдика се прие по аналогия с помощника на съдия – изпълнителя. Законодателят обаче е предвидил определен брой съдия – изпълнители за един регион, а не е лимитирал броя на синдиците за територията на страната. Поради което фигурата на помощника се обезсмисля, тъй като всеки може да придобие правото да бъде назначаван за синдик в производството, след успешно положен изпит.

След отпадане на принципа всяко едно упълномощаване да бъде одобрявано от съда, на практика нуждата от назначаване на помощник синдик ще отпадне.

➤ **Точка 12:** чл.677, ал. 1, т. 5 се изменя както следва :

5. определя и изменя размера на основното и текущото възнаграждение на синдика.

Кратки аргументи: Обосновка сме изложили в т. 9

➤ **Точка 13:** В чл. 685а, ал. 4 изразът „по реда на чл. 632, ал. 5“ се заменя с „по реда на чл. 632, ал. 4“

Кратки аргументи: промяната е продиктувана от необходимост да се направи вярното препращане. Грешното препращане идва от несъгласувана промяна в текстовете на чл. 632 и чл. 685

- **Точка 14:** В чл. 694, ал. 4 първото изречение се изменя, както следва: „Синдикът е длъжен да участва в производството по ал. 1 - 3, освен ако правомощията му не са прекратени по реда на чл. 632 от ТЗ поради спиране на производството.“

Кратки аргументи: Установителните искове по чл. 694 трябва да могат да продължат да се водят между длъжника и кредиторите, дори и постановено спиране по реда на чл. 632, ал. 1, тъй като те не черпят ресурс от масата и за тях липсата на средства за покриване разноските по несъстоятелност не са от значение. Неучастието на синдика (той ще бъде с прекратени правомощия) не трябва да бъде причина за спиране на тези производства.

- **Точка 15:** Променя се чл. 717д, както следва:
Чл. 717д. (Нов - ДВ, бр. 58 от 2003 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2016 г.)
(1) Купувачът е длъжен в 7-дневен срок от приключване на продажбата да внесе предложената от него цена, като приспадне внесения задатък.

В ал. 2 се добавя:

(2) Когато за купувач бъде обявен кредитор с прието вземане по смисъла на чл. 693 или кредитор с права по чл. 717н, синдикът изготвя сметка за разпределение, в която посочва и каква част от дължимата цена купувачът трябва да внесе за изплащане на вземанията на другите кредитори и каква част се прихваща срещу вземането на кредитора. Купувачът е длъжен в 7-дневен срок от влизане в сила на сметката за разпределение да внесе сумите, необходими за изплащане на вземанията на други кредитори, съобразно влязлата в сила сметка за разпределение, или сумата, с която цената надминава неговото вземане, когато няма други кредитори.

Създава се нова ал. 3:

„(3) При изготвяне на сметката за разпределение по предходната алинея синдикът взема пред вид реда по чл. 722, в който попада кредитора, който е обявен за купувач, като прилага съответно и чл. 726“.

Кратки аргументи: редакцията на чл. 717д, ал. 2 създаде риск от спорове и дори злоупотреби при определяне за купувач на кредитор с прието вземане. Това се отнася преди всичко до случаите, в които е оспорено наличието на обезпечение или привилегия по вземането. Ако е оспорено обезпечението (по

правилата на чл. 694), в производството по чл. 717д, ал. 2 (двуйнстанционно – по оспорване на изготвената сметка за разпределение) е възможно да се стигне до противоречие със съдебния акт по чл. 694 (със сила на присъдено нещо относно липсата или наличието на обезпечение, постановен в триинстанционен процес).

➤ **Точка 16: чл.722**, ал. 1 се изменя както следва :

Чл. 722. (1) При извършване на разпределение на осребреното имущество вземанията се изплащат в следния ред:

Създава се нова т. 1. **разноски по несъстоятелността по чл. 723 т. 2 ТЗ;**

2. (изм. - ДВ, бр. 70 от 1998 г., доп., бр. 105 от 2005 г.) вземания, обезпечени със залог или ипотека, или запор вписан по реда на Закона за особените залози - от получената сума при реализацията на обезпечението;

3. вземания, заради които се упражнява право на задържане - от стойността на задържания имот;

4. разноски по несъстоятелността **по чл. 723 т. 1, 3, 4, 5 ТЗ;**

5. (изм. - ДВ, бр. 58 от 2003 г.) вземания, произтичащи от трудови правоотношения, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;

6. издръжка, дължима по закон от длъжника на трети лица;

7. (изм. - ДВ, бр. 70 от 1998 г., бр. 84 от 2000 г.) публичноправни вземания на държавата и общините, като данъци, мита, такси, задължителни осигурителни вноски и други, възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност;

8. (отм., предишна т. 8 - ДВ, бр. 70 от 1998 г., изм., бр. 101 от 2010 г.) вземания, възникнали след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност и неплатени на падежа, **извън вземания по чл. 723 ТЗ;**

9. (предишна т. 9, изм. - ДВ, бр. 70 от 1998 г.) останалите необезпечени вземания, възникнали преди датата на решението за откриване на

производството по несъстоятелност;

10. (нова - ДВ, бр. 70 от 1998 г.) вземанията по чл. 616, ал. 2, т. 1 ;

11. (нова - ДВ, бр. 70 от 1998 г.) вземанията по чл. 616, ал. 2, т. 2 ;

12. (нова - ДВ, бр. 70 от 1998 г.) вземанията по чл. 616, ал. 2, т. 3 ;

13. (нова - ДВ, бр. 38 от 2006 г.) вземанията по чл. 616, ал. 2, т. 4.

Кратки аргументи: Обосновка сме изложили в т. 9

➤ **Точка 17:** В чл. 744, ал. 1 се добавя:

(1) Прекратеното производство по несъстоятелност се възобновява с решение на съда, **включително и в случаите по чл. 632, ал. 4**, когато в срок от една година след прекратяване на производството:

1. се освободят суми, заделени за оспорени вземания;

2. се открие имущество, което не е било известно при прекратяването на производството по несъстоятелност.

Кратки аргументи: добре е да има изрично указание, че възобновяването на производството по несъстоятелност може да се приложи и когато последното е било прекратено при условията на чл. 632, ал. 4, а не само в хипотезата на прекратяване по чл. 735.

Приложение № 2

ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ПРОМЕНИ В НАРЕДБА № 3 ОТ 27 ЮНИ 2005 Г ЗА РЕДА ЗА ПОДБОР, КВАЛИФИКАЦИЯ И КОНТРОЛ ВЪРХУ СИНДИЦИТЕ

Предложения за промяна в условия за участие в изпит за придобиване квалификация синдик

В чл. 5, ал. 2, т. 6 : Предлагаме да отпаднат б. “б” и б. “в”.

В чл. 6, ал. 1 : Предлагаме да отпаднат т. 4 и т. 5 /недопускане за участие в изпита за синдици.

Основни организационни положения

Предлагаме чл. 17, ал. 5 да се измени, както следва: Невнасянето на вноската е основание за изключване на синдика от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 за срок от една година.

Контрол върху дейността на синдиците :

I. Предлагаме следните промени в съществуващия чл. 23 :

Текстът на ал. 3 да се измени: Синдикът носи дисциплинарна отговорност за виновно неизпълнение на задълженията си по Търговския закон.

Текстът на ал. 4 да се измени в следния смисъл:

„Дисциплинарните наказания са :

1. Порицание;
2. Предупреждение за временно лишаване от правоспособност;
3. Лишаване от правоспособност за срок от шест месеца до три години;
4. Лишаване от правоспособност завинаги /изключване от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 от Търговския закон/;

Да се създаде се нова ал. 6 : Наказанието по ал. 4, т. 5 може да се наложи на синдик, спрямо който са налице три или повече влезли в сила дисциплинарни наказания, поне едно от които е по ал. 4, т. 4;

Да се създаде се нова ал. 7 : Дисциплинарните наказания се налагат от Министъра на правосъдието на синдици, за които е установено, че извършват виновно нарушения във връзка с дейността им или не са изпълнили задължението си по чл. 655а, ал. 1 от ТЗ;

Да се създаде се нова ал. 8: Заповедта на министъра, с която се налага дисциплинарно наказание на синдик, подлежи на обжалване по реда на Административно процесуалния кодекс.

Да се създаде се нова ал. 9: Влязлата в сила заповед за временно лишаване от правоспособност или за изключване от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 от ТЗ подлежи на обнародване в „Държавен вестник“.

II. Да се създаде нов чл. 24 със следното съдържание:

Ал. 1: Дисциплинарната отговорност се погасява с шест месечна давност от откриване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му.

Ал. 2: Дисциплинарното нарушение се смята за открито от момента, в който Министърът на правосъдието е узнал за него.